

ПИСАТЕЛИ И КРИТИКА

(Продължение отъ 1 страница)

ще се излага съ нѣкой новъ авторъ, неизвестенъ за литературния свѣтъ (макаръ че за нѣкои млади писатели, читателитѣ говорятъ съ уважение и почитъ). . . Не, младия критикъ и по тежкия такъвъ не се занимаватъ съ книгитѣ на тѣзи писатели, които се носятъ отъ ржка на ржка съ жадностъ.

Затова, ние виждаме нѣкой авторъ да прави едни и сѣщи грѣшки въ нѣколко отъ своитѣ книги. Никой не му е посочилъ грѣшкитѣ въ първата книга. Никой не е пожелалъ да надникне въ неговото творчество. Авторътъ често мисли че това е отъ ненавистъ, отъ недоглеждане или защото е скромна личностъ и живѣе настрана отъ голѣмитѣ . . . И почва тогава този младъ писателъ да се радва на отзивитѣ на своитѣ читатели. Почва да вѣрва, че е въ правия пѣтъ — продължава значи да грѣши, като мисли че е постигналъ своята цель.

Другъ пѣтъ нѣкой по-искренъ или озлобенъ се нахвърля върху него и го нарича бездарникъ — писателътъ почва да се колебае. Ами, ако наистина е бездаренъ? . . . Ако наистина тѣзи книги, които е издалъ носятъ вреда вмѣсто полза. Къде остана тогава неговия стремежъ да носи чистота въ душитѣ на читателитѣ. Нали той е писалъ, за да носи на своитѣ читатели просвѣта, свѣжи чувства и обичъ къмъ потиснатитѣ . . .

А въ това време уважаемитѣ критици пишатъ за китайската литература (съвсемъ не искаме да обидимъ китайската литература), пишатъ за френскитѣ писатели, за какво ли не още, само за българската отъ време на време се досещатъ и то за да наругаятъ нѣкого.

Ясно е значи кой носи грѣхътъ за онѣзи книги на младитѣ, които несъзнателно сж се отклонили отъ художественото изкуство, отъ борческитѣ идеали и сж се впуснали въ съвсемъ не нужднитѣ пѣсни за отвлѣчени нѣща.

Дългъ е на критицитѣ да отдѣлятъ повече време за младитѣ писатели, да изтъкватъ тѣхнитѣ грѣшки и дарби съ най-искрени чувства. Може

да бждатъ безмилостни, но не злобиви. Настоячиво да имъ показватъ пѣтя на художественото изкуство. Длъжни сж, да разглеждатъ поне на тѣзи автори, които издаватъ втора или трета книга (защото трѣбва да признаемъ мнозина млади още отъ ученическата скамейка издаватъ книжчици), Щомъ автора излиза втори пѣтъ трѣбва да се потърси дали има нѣщо ценно въ тѣхъ. Да се открие и недостатъка, съ убедителни аргументи — и ако тази критика е искрена — третата книга или нѣма да излѣзе или не ще се повтарятъ сѣщитѣ грѣшки. А не както става до сега — мълчи се за автори, които сж издали по нѣколко книги. Може би съ това критиката иска да обиди автора (а той мисли че му завиждатъ. Други не сж прочели нито редъ отъ тѣзи книги, но дочули че това сж книги безъ достойнство, дори булевардни и пр. и пр. И мълчатъ.

Обаче, критицитѣ сж длъжни по възможностъ отъ всички да четатъ. Нѣколко страници най-сетне отъ дадена книга ще ги заинтриговатъ за да разгледатъ или захвърлятъ книгата. И тогава ще си кажатъ своята тежка, но честна дума.

Мълчанието на днешнитѣ критици, за творчеството на повечето млади или доста наложили се писатели и боготворението на тѣхнитѣ случайни приятели е голѣмъ грѣхъ. На едни даватъ голѣмо и понѣкога незаслужено внимание, а за другитѣ не се интересуватъ съвсемъ.

Това е голѣмо престѣпление. Критикътъ е длъженъ всичко да следи. Трѣбва да напѣтствува, а не само да боготвори приближенитѣ си, да ругае противницитѣ си и да остави на произвола другитѣ, които сж млади и чакатъ да имъ каже какво сж . . .

РЕДАКЦИОННИ

Редакцията умолява всички работещи на литературно-научното поле, да бждатъ внимателни: преди да изпратятъ трудътъ си, да го прегледатъ и разучатъ всестранно, защото изпратенъ веднажъ, обратно не се връща, а съ това може да се получи и лоша критика, която не е желателна отъ редакцията, но ще бжде принудена, споредъ програмата си, да я помѣсти.

Редакцията полага всички грижи да Ви поднесе единъ още по-уголѣменъ и издържанъ въ зависимостъ отъ Васъ седмичникъ, срещу единственото отъ Ваша страна задължение: изпращайте колкото е възможно по-

издържани трудове, и незабавно изплатете скромния въ сравнение съ други седмичници абонаментъ 80 лева. Редакцията разчита твърде много на вашата отзивчивостъ и Ви благодари предварително.

РЕДАКЦИЯТА напомня на всички работещи на литературно-научното поле, че желае, всичко що се отнася до списанието да се изпраща писмено, и съ адреса на подателя. Нека не се забравя, че само по този начинъ тя ще бжде безпристрастна и не ще дава предимство на когото и да било.

Редакцията желае да запази за винаги становището си по програмата и не ще се отклонява ни най-малко отъ него.

Само тъй поставенъ седмичника ще преуспѣва и ще създава личности, съ които единъ день да се гордѣе родната ни литература.